

La Boatella

Butlletí de l'Actuació
Valencianista d'Esquerra
de Barcelona
Portantveu del País Valencià

Direcció: Baixada Santa Eulàlia, 3, pral. - Any I - N.º 2 - Barcelona, mes d'Abril de 1935

Impressions d'un viatge

Hem estat uns dies convivint amb els nostres germans de Castelló i València. Per manca de temps no hem pogut perllongar la nostra excursió fins a les terres d'Alacant i abraçar els nostres germans alacantins. Des d'estes ratlles els enviem la nostra més cordial salutació.

Dia per dia, per mitjà de la premsa o de comunicacions rebudes directament hem viscut i estudiat el moviment polític de la nostra terra. I així com en el nostre editorial del número passat, primer de la nostra vida periodística, explicàvem el motiu que ens induïa a eixir i el propòsit que ens guia, en este volguérem fer un resum de les nostres impressions sobre l'actualitat del nostre país i el seu esdevenidor.

És indubtable que per l'evolució política dels vells partits, hòmens que fins ara havien estat considerats com a defensors de les velles banderes s'han vist arrastrats pels aconteiximents i s'han separat per complet del camí que els iniciaren els seus progenitors polítics. Per atra part han hagut atres hòmens que s'han imposat i es mantenen en el mateix lloc d'abans de les eleccions últimes. Lo més aleccionador és que ja ben definits ja no cap dubte sobre la posició de les forces polítiques valencianes.

En temps de les Constituents els valencianistes i les esquerres iniciaren un moviment comú en pro de l'autonomia del País Valencià. Pel contrari, autonomistes i Derecha Regional Valenciana s'uniren per a desvirtuar aquell moviment naixent i dur a terme una sèrie d'actes en defensa d'un Estatut Valencià que per la forma en que s'expresaven llurs oradors, unes vegades semblava que es tractés d'un Estatut per al País Valencià; atres, per a un de Llevant i les més únicament per a la província. Encara recordem discursos d'alguns que hi prengueren part que parlaven d'un Estatut per a les províncies de València i Terol. Autonomistes i Derecha Regional, hui reflexen exactament a València la política lerrouxista i cedista d'arreu d'Espanya. En canvi valencianistes republicans i Izquierda Republicana engrossats per Esquerra Valenciana, partit en formació per un gran nombre d'originaris i separats del Partit Autonomista per no estar conformes amb la seua posició, defensen la Constitució i tot l'estat de coses naixcut d'ella. Hi ha que fer constar que la mateixa posició defensa a Castelló l'Esquerra Republicana del País Valencià. A Alacant, el valencianisme encara està en gestació, però les esquerres constitueixen una força respectable.

És cosa costosa però no impossible, el que degut als llargs anys de ser el País Valencià sucursal dels partits nacionals s'arribe a una completa unió, sota una denominació comú de totes les branques esquerranes de les tres «províncies» valencianes però si nosatres tornem la vista enrera trobarem un desenvolupament del valencianisme que amb més o menys intensitat ja defensen totes les forces esquerranes i que pot servir com a punt de coincidència per a una lluita conjunta.

Imaginem-nos per un moment lo que representaria per a l'ideal que propugnem si arribàrem més que a una intel·ligència a una unió o acció comú de les esquerres de tots els indrets del País Valencià.

Lo que cal i és oportú i necessari és un òrgan en la premsa valenciana que defense estos anhels i del que careixen els valencianistes i republicans esquerrans. Un diari redactat completament en valencià que aparega en la capital de València i que arribe a tots els valencianistes republicans i esquerrans del País Valencià.

Actuació Valencianista d'Esquerra

Baixada Santa Eulàlia, 3, pral.

Com teníem anunciat, el 16 del mes passat realisàrem el nostre viatge a València. La caravana composta de tres magnífics Pullman d'últim models ens traslladà a la ciutat del Túria. En varios llocs de la província de Castelló ixqueren a saludar-nos amics i correligionaris. A Castelló s'aturàrem uns moments per a rebre l'afecte de persones grates a la nostra Entitat i a l'ideal que sustentem vers el nostre País. Arribàrem a València a les 2 del dia 17 i no obstant lo avançat de l'hora els nostres germans de l'Agrupació Valencianista Republicana ens esperaven amb la natural alegria de trobar-nos de nou i estrènyer personalment els lligams que ens unixen.

A més de les típiques falles visitàrem els monuments que com a valencianistes tenim tal deure com són la Llonja i Consulat del Mar, Generalitat, Arxiu Municipal, etc. El dia 8 ens traslladàrem a Manises per visitar l'indústria que ressaltava el nom de la població i des de allí s'en anàrem al Port, visitàrem l'Unió Naval de Llevant i per últim el llac de l'Albufera on el cap de l'excursió ens recordà en brillants paràgrafs la novella de Blasco Ibàñez «Cañas y Barro».

Cumplint també amb un sagrat deure de patriotisme i dins de la major intimitat, visitàrem les tombes de Constantí Llombart i Blasco Ibàñez, on dipositàrem uns rams.

El dia 20 retornàrem a Barcelona i quan abandonàvem els cotxes els nostres ulls encara veïen els espectacles que deixàrem al nostre País. L'èxit ens ha superat enguany i esperem que ens seguirà superant per al futur.

*
**

Per al pròxim 14 d'abril, aniversari de la proclamació de la República, la comissió de festes està organisant un banquet popular a base de paella i atres plats valencians. L'import del tiquet és de tres pesetes. Per a tota classe de detalls en Secretaria a qualsevol hora del dia.